

UTAZÁS

*a sínek párhuzamossága
a sínek párhuzamossága mindig elkápráztatott
úgy nézem a vonat ablakából mint az egyetlen biztosat
gyerekkoromtól utazva dombok és tanyák falvak és dombok körül
s a domboldalról visszatekintve a semmibe kanyargó villanásra
és előre amíg a szem belefájdul a szélbe és koromba
lásd huszonöt éves lettem mire rájöhöttem hogy beteg vagyok
feküdtem néhány kórházi ágyon de már úgyis megszoktam hogy sohasem a
[magamén
csak ha ölelkezünk akkor felejtjük el az albérletet és a dohszagot
s a délutánt hogy háromkor fel kell gyújtani a villanyt*

*szürkésbarna a szemem meghatározhatatlan színű majdnem mint a tied
arcom aszimmetrikus és olyan mint egy tizenhat éves kölyöké
gyereked vagyok fogj combjaid közé szülj újra engem
táplálj újra engem nevelj engemet újra
hogy meg ne szokhassam gyönyörű tagjaidat
fogadj be újra szülj újra iszonyúk legyenek görcseid
aztán törölj meg felejtéssel és tégy páros gyönyöreid közé
gonoszágomat szüld újra magad ellen*

*jó vagyok nagyon jó vagyok fáj már vesémnek szemeimnek
fáj minden sejtemnek hogy jó vagyok és büszke az alázatosságban
fáj a füveknek és utcáknak hogy alig érzik lépteimet
békáknak szertegörögve a kút körül az avarban
kisudvar kőrőinak és ablaküvegeknek és síró vakolatnak
fáj tengerpartoknak és kereszteteknek az öbölben
fáj a kéeknek a sárgának zöldnek és halványibolyának
fáj a szavaknak elnémulnak a hangok de a némaságnak is fáj
fáj fáj a létem nem nekem fáj a létem de a mindenségnek
szuronyait nyújtja ellenem bordáim közé a lázat
megbüntet az isten mert semmivé lesz és felhőit is elveszi egemről
szemgödremeiből kitépi gyönyörű szemeimet mint állatok véres heréit
őserdők mocskába hasaltat és tüskés virágokat zúdit reccsenő koponyámra
visszhangzó termekben szónokoltat a békéről és a háborúról
ó nagyon jó vagyok ahhoz hogy úr legyek ebben a csillagködben
amelynek százszerű hibalehetőséggel ismerjük az átmérőjét
csak az a biztos
hogy sínek vannak
amelyeknek párhuzamosságát
testem se törheti meg*

*látod huszonöt éves vagyok vasárnap este felültem erre a vonatra
és fáj nagyon hogy elmulasztottuk azt az ölelést*